

Ey Nebi

– SeyitAhmetUzun · 08 Nisan 2011

Solgun bir gül gibiydim
Tebessümün değdi gözlerime
Uyandım
Ellerine tutundum
Yürüdüm ilkbahar iklimine
Seninle renklendi hayatım

Yaşam bir heyelan
Sarsılıyor an be an sırat
Ayaklar altında insan
Muhtaçtır bakışlarına
Uzat
Uzat ellerini ey Nebi
Ellerine muhtaçtır zaman

Can çekişmekte sevgi
Kalplerden sürgün edildiğinden beri
Umut bir damla şebnemdir
Gönüllerimize degecek
Ab-ı hayatsın ey Nebi
Devasın çağımızın derdine
Ne olur bırakma bizi
Azgın nefislerimizin eline

Kavli leyyin sözlerin
Şifadır ey Nebi
Pıhtılaşmış şefkat damarlarımıza
Gözlerimizde öfke
Kalbimizde nefret
Sarar oldu tüm benliğimizi
Rahmet kokan sözlerinden
Mahrum olduğumuzdan beri

Bırakma bizi ey Nebi
Sözlerinin feyzinden mahrum

Toprak bereketini
Gökler rahmetini kesti
Çöle döndü gönüller
Her yanda isyan
Her yanda zulüm
Kaybettiğimizden beri
Sözlerinin ilhamını
Sarar oldu tüm evrenimizi